

za najskrajnejše žilice tvojih čutil, da ti je privabil na usta nasmeh; znal ti je pa tudi priklicati v oči solze veselja in radosti, kakor solze bolesti in žalosti. Rudolf Vrabl je žrtvoval ves prosti čas tebi, mladina, in vse njegovo življenje in delovanje je bilo posvečeno edino tebi. Kot mladinski pisatelj ti je podal krasne proizvode svojega duha, ki se ob njih lahko zabavaš, plemenitiš, naslajaš in izobrazuješ. Ko bodo njegove kosti strohnele v tem grobu, in ko ne bo o človeku Vrablu ne sluha ne duha, bo še z veseljem in naslado prebirala vranska mladina njegove duševne proizvode. A ne samo vranska mladina! Njegove mladinske spise bo prebirala večne čase vsa mladina širom slovenske zemlje, in s častjo in ponosom se bodo še pozni rodovi spominjali mladinskega pisatelja Rudolfa Vrabra.

Ljuba mladina! Najlepše se odzoveš spominu pokojnega svojega učitelja in vzgojevalca, ako se boš ravnala po njegovih zlatih naukih in ako boš hrepenela za tistimi smotri, ki je za njimi stremil on vse svoje življenje. Najkrasnejši spomenik mu postaviš s tem, draga mladina, da boš ljubila rodno, domačo grudo in materinski jezik tako kakor on. On je bil tisti, ki te je učil najlepše in najsvetejše ljubezni do slovenske domovine in materinskega jezika.

*

Rudolfa Vrabra ni več! Slovenska mladina pa mu ohrani neminljiv spomin v svojih srcih; Vrabl sam pa si je postavil najlepši spomenik s svojimi deli!

Bratu Franu,

c. kr. vpokejenemu oficialu v Gorici, umrlemu 13. dec. 1911. l.

*Tedaj si šel i ti od nas?
Ostavil zemljo to si rano,
v deželo odhitel neznano,
kjer združi Bog nas vse svojčas!*

*Ob krsti znanci ti stoje
in solznih te oči kropijo,
o delih tvojih govorijo,
spomine nate si bude.*

*V oko pa meni solze ni,
červano bila sva si brata;
pot trnjeva mi je poznata,
ki tu po nji si hodil ti! . . .*

*Samsamcat hodil pot si to . . .
Kdo li v nesreči te je tešil?
Obupa si junak se rešil³
z zaupanjem v Boga samó! . . .*

*Po tebi žaloval ne bom,
trpin si prišel v kraj pokoja,
in konec je življenja boja,
na poti si v nebeški dom!*

*Mir tebi, blagi Fran, brat moj!
Ti služil si kot vrli sini
Bogu, cesarju, domovini,
spomin, časteč te, živi tvoj! . . .*

Janko Lebán.

